

ACTIVITAT 1. TREBALLEM ELS POEMES DE JOAN MARAGALL (vinculada a la unitat 4 del 3r trimestre del dossier de tasques)

TEMPORITZACIÓ

En dues sessions: 45 minuts a la primera sessió i 45 minuts a la segona

OBJECTIUS

- Apropar-se a la figura i obra de Joan Maragall
- Llegir amb entonació i dicció adequades uns poemes de Joan Maragall
- Consolidar coneixements d'ortografia (laterals i nasals) i lèxic
- Opinar i debatre sobre la cultura popular catalana

CONTINGUTS

- Biografia de Joan Maragall (mínims apunts de: cronologia i obres / context literari, històric i social).
- Poema de la sardana

PROCEDIMENTS

1a sessió

1. El professorat contextualitza l'activitat. Aprofitant que es treballa el tema de la cultura popular catalana, comentarà amb els alumnes què en saben de les sardanes, si n'han ballat mai...
2. El professorat fa una presentació de la figura de Joan Maragall (cronologia vital i obra), amb una lectura d'una breu biografia que hi ha al full 1 (de l'activitat 1).
3. L'alumnat, individualment, fa l'exercici d'omplir buits del poema i en fa la lectura. El professorat controla l'entonació i la correcció fonètica.
4. En grups de 3 o 4, els alumnes opinen dels balls típics i el sentit que tenen.
5. Per acabar es pot posar la CO de l'annex d'exercicis (joves compositors de sardanes) i es pot aprofitar per comentar-ne també la música i els instruments.

2a sessió

6. A continuació, amb la col·laboració d'alguna entitat Sardanista, es pot assistir a l'assaig de sardanes que faci l'entitat.

Llegeix el següent poema de Joan Maragall i respon les preguntes següents:

T'agraden les sardanes? N'has ballat mai?

Una dansa o un ball típic poden ser representatius del caràcter i la idiosincràsia d'un poble. Què, en diries, doncs dels catalans?

La sardana

Completa amb **l, ll o ll**

I

La sardana és la dansa més be__a
de totes les danses que es fan i es desfan;
és la mòbil magnífica ane__a
que amb pausa i amb mida va __lenta oscil.lant.
Ja es decanta a l'esquerra i vaci__la
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i se'n torna i retorna intranqui__a,
com, mal orientada, l'agu__a d'imant.
Fixa's un punt i es detura com e__a.
Del contrapunt arrencant-se nove__a,
de nou va voltant.
La sardana és la dansa més be__a
de totes les danses que es fan i es desfan.

Completa ara amb **n, nt, m o mp**

II

Els fadrins, com guerrers que fan via,
ardits la puntegen; les verges no ta__;
mes, devots d'una santa har__onia,
tots van els compassos i els passos co__tant.
Sacerdots els diríeu d'un culte
que en mística dansa se'n vénen i van
e__portats per el símbol oculte
de l'a__pla rodona que els va agermana__.
Si el contrapu__ el bell ritme li estrella,
para's suspesa de tal meravella.
El ritme torna__,
la sardana és la da__sa més bella
de totes les danses que es fan i es desfa__.

La sardana

I

La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan;
és la mòbil magnífica anella
que amb pausa i amb mida va lenta oscil·lant.
Ja es decanta a l'esquerra i vacil·la
ja volta altra volta a la dreta dubtant,
i se'n torna i retorna intranquil·la,
com, mal orientada, l'agulla d'imant.
Fixa's un punt i es detura com ella.
Del contrapunt arrencant-se novella,
de nou va voltant.
La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.

II

Els fadrins, com guerrers que fan via,
ardits la puntegen; les verges no tant;
mes, devots d'una santa harmonia,
tots van els compassos i els passos comptant.
Sacerdots els diríeu d'un culte
que en mística dansa se'n vénen i van
emportats per el símbol ocult
de l'ampla rodona que els va agermanant.
Si el contrapunt el bell ritme li estrella,
para's suspesa de tal meravella.
El ritme tornant,
la sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.

III

El botó d'eixa roda, ¿quin era
que amb tal simetria l'anava centrant?
¿Quina mà venjativa i severa
buidava la nina d'aquell ull gegant?
Potser un temps al bell mig s'apilaven
les garbes polsoses del blat rossejant,
i els suats segadors festejaven
la pròdiga Ceres saltant i ballant...
Del contrapunt la vagant cantarella
és estrafeta passada d'ocella
que canta volant:
-La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.

IV

No és la dansa lasciva, la innoble,
els uns parells d'altres desaparellant
és la dansa sencera d'un poble
que estima i avança donant-se les mans.
La garlanda suaument es deslliga;
desfent-se, s'eixampla, esvaint-se al voltant,
cada mà, tot deixant a l'amiga,
li sembla prometre que ja hi tornaran.
Ja hi tornaran de parella en parella.
Tota mà Pàtria cabrà en eixa anella,
i els pobles diran:
-La sardana és la dansa més bella
de totes les danses que es fan i es desfan.